

П'ятидесятниця - Джерело

Написав Олексишина Дарина
Середа, 20 травня 2026, 08:33

П'ятидесятниця

На землю тихо день новий спускався,
Єрусалим у святі поринав,
А в серці страх ще тінню озивався,
Бо хрест Голгофи пам'ять не стирав.

Сиділи учні в горниці смиренно,
Згадали слово Вчителя свого,
Молились щиро, вірно і натхненно,
Й чекали з неба благодать Його.

Вони згадали очі Ісуса,
Його любов, що біль перемогла,
Як бурю стихив Він одним лиш словом,
Як темрява від світла утекла.

Петро схилився у тихому зітханні,
І сльози серце краяли йому,
Бо пам'ятав страшне своє зрікання,
В холодну ніч, у мороці й диму.

Іван мовчав, та серце пламеніло,
Немов свіча у храмі золотім,
В душі любов до Господа жевріла,
І небо наче нахилилось з ним.

Та раптом шум пронісся над землею,
Немов могутній вітер грянув вмить,
І Божа сила хвилию святою
Прийшла серця навіки освятить.

Вогонь небес зійшов на них так рясно,
Не нищив душ, а світлом огортав,
І Дух Святий торкнувся так прекрасно,
Що кожен страх мов попіл відлітав.

І стали учні іншими відразу,
В їх слові сила Божая жила,
Бо Дух Святий наповнив їх одразу,
І благодать на землю потекла.

Вони пішли до всіх народів світу,
Несучи світло істини й добра,
Щоб кожне серце, темрявою вкрите,
Пізнало силу Божого пера.

П'ятидесятниця - Джерело

Написав Олексина Дарина
Середа, 20 травня 2026, 08:33

І люди дивувались: “Що це сталося?
Як можуть всі вони так говорити?”
А Божа слава високо здіймалась,
Щоб душі спрагли правдою поїть.

Петро підвівся впевнено та сміло,
І голос його плещу наповняв,
Те серце, що колись тремтіло й мліло,
Тепер про Божу істину звіщав.

О Дух Святий, небесний Утішитель,
Ти й нині поруч в бурях і сльозах,
Ти тихо йдеш до змученого серця
І підіймаєш тих, хто впав у прах.

Коли душа знесилена блукає,
І темрява стискає звідусіль,
Твій ніжний голос тихо промовляє,
Несучи мир крізь бурю й заметіль.

Ти наче вітер — вільний і могутній,
Й водночас Ти — мов лагідна роса,
Ти світло там, де морок непробудний,
Ти шлях живий до Божого лиця.

Ти вчиш любити щиро і без фальші,
Прощати тих, хто кривду заподіяв нам,
І навіть там, де біль здається страшним,
Даєш надію стомленим серцям.

Нехай же вогонь віри не згасає,
Нехай любов у серці розцвіта,
Нехай Господь народ Свій наповняє
Святим вогнем небесного життя.

І шлях коли земний скінчиться тихо,
І час останній стане на порі,
Нас Дух Святий веде крізь бурі й лихо
До вічної небесної зорі.

Тоді у славі, чистій та нетлінній,
Ми заспіваєм пісню неземну,
Бо Бог Отець, і Син, і Дух Святий навіки
Дарують людям милість ту святу.

І зараз також світ тривожно дише,

П'ятидесятниця - Джерело

Написав Олексишина Дарина
Середа, 20 травня 2026, 08:33

І сліз людських не меншає в житті,
Та Дух Святий говорить серцю тихо
Про Божий мир серед земної мли.

Він там, де хтось зневірився й зламався,
Де темрява здається вже без меж,
Та Божий Дух торкнувся — і піднявся
Хто думав світла не побачить вже.

І серед шуму втомленого світу,
Де стільки болю, поспіху й тривоги,
Господній Дух продовжує світити,
Щоб не згасав у людях вічний Бог.

Коли вчимося ми прощати щиро,
Коли комусь даруємо тепло,
Коли любов стає сильніша гніву —
То Дух Святий приносить нам добро.

І хай вогонь небесний не згасає
У наших душах серед темноти,
Нехай Господь щоденно направляє
І вчить до світла правдою іти.

Бо так, колись у горниці старенькій
На учнів Дух Святий зійшов живий,
Так і сьогодні Бог торкається до серця
І кличе кожну душу: "Ти за Мною йди."